

[Socialministeren.]

melige Forsørgere, være sig Alimentanter eller andre Forældre, der render fra deres Børn. Jeg tror, det ærede Medlem her brugte Gloser, som skrappe, drastiske og drakoniske, noget forfærdelig slemt og strengt. Ja, mon jeg nu ogsaa har været saa streng? Systemet er ogsaa her bygget logisk op, fra den største Mildhed overfor dem, der kæmper for sig selv og deres Børn, gennem en Skala, lige til den største Strengthed overfor dem, der lader haant om alt Ansvar, dog kun hvis de overhovedet kunde opfylde deres Forpligtelser, i hvilken Henseende jeg igen maa henvise til Forslagets §. 14 om den begrænsede Afsoningsret, der skaaner alle dem, der gerne vil, men ikke kan betale, være sig paa Grund af Sygdom, Arbejdsløshed, Nød eller lignende. Men jeg har, ærede Medlem, i min lange Praksis som Fattiginspektør — og det fortsattes i Justitsministeriet — set saa mange rystende Tragedier, saa mange knuste Kvindeskæbner, saa mange fortvivlede, omtumlede Børn, at jeg ikke kan — og jeg vil heller ikke — være venlig overfor de raæste Udslag af den mest kyniske Mandfolkemoral, disse Slyngler, der ofte har begaaet langt større Forbrydelser ved deres ansvarløse Færd end de fleste Forbrydere, der sidder bag Laas og Slaa i Øjeblikket, efter min Mening i hvert Fald. Og saa praler de i Regelen af deres kvalificerede Hensynsløshed, hvor det kun gælder Kynder eller deres egne Børn. Hvad betyder Ordet „Samfund“, hvis ikke det er den Slags Individ — og de findes i alle Klasser af Befolkningen —, man først og fremmest skal vende sig imod, de mest antisociale Elementer, der eksisterer? Jeg mener ikke, at man skal blande sig i Folks Privatliv. Om Folk vil gifte sig eller ej, om deres Ægteskaber er mere eller mindre kantede, 3-, 4- eller 5-kantede, det blander jeg mig ikke i — Gud naade, ellers det moderne Bourgeois i visse Kredse, ikke hvis jeg blandede mig i det, men hvis Samfundet blandede sig i det. Hvad kommer det andre ved, om Per eller Povl har flere eller færre Forbindelser? Hvordan han vil leve, maa til syvende og sidst blive hans egen Sag, paa en eneste Betingelse: at han ogsaa selv vil tage Ansvaret for det. Liv, han fører. Ansvarsfølelsen er for mig det eneste Grundlag eller i hvert Fald det afgørende Grundlag, naar der er Tale om en samfundsmæssig Moral, og det er det, der er i disse Lovforslag.

Og jeg har jo Hundreder af Eksempler paa denne Ansvarsløshed, selvoplevede Eksempler. Maa jeg — nu har vi haft det

saa trist den øvrige Dag — ud af Bunken tage nogle tilfældige af disse Eksempler, som er rent dagligdags og derfor ogsaa betegnende for den almindelige Ansvarsløshed indenfor visse Kredse i alle Befolkningslag. Hvad siger man om en Fyr paa 20 Aar med 4 Børn, at betale til? Han var Elevatorfører, altsaa vant til, at det gik op og ned her i Tilværelsen, men allerede i 20 Aars Alderen at have 4 Børn at forsørge sikrer ham, at han fremtidig kun kommer til at gaa nedad. Eller et Konfirmationsgilde med 4—5 Dreng og en Smed, formodentlig Kæreste med den Pige, der velvilligst stillede sig til Disposition for hele Flokken! Den ene af Drengene blev udlagt som Barnefader, og det hjalp ikke, hvor meget hans Moder i øvrigt hævdede, at det var Smeden, der var „den væsentligste Fader“, som hun udtrykte sig. Det var Konfirmationsgildet. Eller en velhavende Grosserer, som en Dag var ude at klage, han vilde paa ingen Maade betale 5 Kr. mere i Børnebidrag, maanedlig vel at mærke. Han slap ikke, men han syntes saa godt om den Maade, undertegnede havde at forhandle paa, at han endte med at byde mig en Cigar, og da jeg afslog den, sagde han: Den koster mig ellers 50 Ø. Hvor mange ryger De af dem om Dagen? — Aa, en halv Snes Stykker —. Det var 30 Gange saa meget, som det drejede sig om til Forsørgelse af et Barn. Det sidste havde han ikke Raad til, det første spillede ingen Rolle. Naturligvis blev han meget forført over denne nærgaaende Sammenligning, men den er ikke unaturlig. Eller endelig den zünftige Svend, som skulde betale Alimentsbidrag til højre og venstre, men som nægtede at gaa ind paa enhver Forhøjelse med følgende tragikomiske Udtalelse: Nej, jeg betaler ikke noget, jeg kender Forretningsgangen, skal jeg sige Dem; jeg er Fader til næsten hele Larslejstrædes Skole, saa jeg er København en dyr Kommune. Han havde altsaa ligefrem nedsat sig som Kommune, hvad der dog ellers ikke er helt almindeligt.

Naa, vi er jo ikke her for at udveksle Anekdoter, selv om disse er sande, saa jeg skal holde op, men hvis Udvalget kendte, hvad vi, der har beskæftiget os med Forsørgelsesvæsenets Administration, har oplevet paa disse Omraader. — De tror vel, det alene drejer sig om Underklassens Forhold, men det gør det ingenlunde —, tror jeg ikke, det vilde modsætte sig Strengthed netop paa disse specielle Poster, netop overfor den rent forbryderiske Skurkagtighed, der paa dette Omraade møder op, selv om de Eksempler, jeg nævnte, var Dag-